

Proč doma všichni zvědaví jsou
a proč mi poštu rozlepou?
Proč musím říkat, kam bych chtěl jít,
a proč mě chvíli nenechaj žít?

Proč, když se meju, vidí v tom víc?
Proč, když se směju, rozjasní líc?
Proč se tak dívaj, proč se mě ptaj?
Jsou přece velký, tak to snad znaj.

Já jsem už dospělej,
v tom je celej průšvih,
že to neviděj.
Já tě mám rád
víc než sebe rád,
jenže v čem je průšvih,
je to na mně znát.

Proč doma všichni zvědaví jsou
a proč mi poštu rozlepou?
Proč musím říkat, kam bych chtěl jít,
a proč mě chvíli nenechaj žít?

Čistím si zuby, šeptají si,
že už v tom lítá i jejich syn.
Když někdo volá telefonem,
vzdychnou a řeknou: "Tak už to vem."

Já jsem už dospělej,
v tom je celej průšvih,
že to neviděj.
Já tě mám rád
víc než sebe rád,
jenže v čem je průšvih,
je to na mně znát.